

gran de tots els homes honrats; sí, de tots els honrats; perquè per força hauràn d'ésser honrats els que lluitaran noblement per la seva existència i la de la col·lectivitat.

AMADEU BARBANY

RÀPIDA

ELS QUE NO VOLEN PAGAR. — *Corren aquests dies insistents rumors de que'ls eterns mal pagadors volen organitzar una gran manifestació per tal d'excusar-se d'aquesta obligació. Una reunió tinguda, que va resultar còmica i seria alhora, va sancionar un gran projecte per a fugir d'estudi. ¿Campanya pública? ¿Conferències públiques? ¿Actuació pública?... Res d'això: denuncia del Registre fiscal, d'aquell Registre fiscal que no fa molts anys els mateixos denunciadors varen entregar tres o quatre mils pessetes per a fer-se'l aprovar.*

¡Coscs de Granollers!...

Reorganització republicana

....

Títol és, el que encapçala aquestes ratlles, que deuria omplir de joia a tots els que, com nosaltres, sentin bategar en son cor el foc sagrat de les idees modernes que, a no tardar, han de resplendir en la consciència de tots els ciutadans que llur dignitat no'ls permeti acceptar l'actual estat de burocràcia endogaladora de totes les ansies de llibertat i de tota obra que tendeixi a modernitzar l'arcaic engranatge amb que s'aguanta la corcada monarquia espanyola.

Sí; havem d'alegrar-nos'en de tot el que signifiqui ressorgiment de les forces republicanes, puix sempre implica la disconformitat amb els abusos que tenen el gèrm en l'odiós poder hereditari, d'una part de la nació, tal volta la més nombrosa i la més conscient.

Que'l partit republicà torna a donar fè de vida, ho corrobora palesament, l'important assemblea celebrada a Saragoça; car tots els indicis, malgrat els antagonismes observats entre les diverses branques del republicanisme, auguren sortosament haver trobat el camí que ha de conduir-nos a la ja imprescindible reconstitució i renovació del partit.

Estem, doncs, d'enhonorabona; car això revela que les capelletes totes s'han donat compte de que hi ha feina molt més apremiant a fer que la d'apostrofar-se mutuament, com venia succeint fins avui, per a vergonya del partit. Causa que indubtablement contribuï en molt, a la desfeta en que actualment se troben les forces republicanes, i a que s'apoderés de molts la desconfiança i el pessimisme, precursors del lamentable retraïment en que degenerà una bona part del poble republicà.

Afortunadament, aquest s'ha donat compte a temps de la gravetat dels moments i ha despertat, començant-se ja a notar els fruits de l'esmena de conducta observada; puix no altre cosa significa l'entusiasme que regnà en l'esmentada assemblea efectuada a Saragoça, amb

l'assistència de més de vuit cents delegats de diferents regions, i en la qual pronuncià un transcendental discurs el nostre incansable Marcell Domingo, encaminat a orientar l'actuació dels cabdills republicans en forma de que si un dia la proclamació de la República fos un fet, estigués el partit capacitat per a encarregar-se del poder, cosa que, segons ell, tal volta està ben aprop, puix fent gala de son optimisme, digué que de saber se aprofitar les circumstàncies, pot devenir en breu plaç la República, sense derramar una gota de sang. Manifestà també que'l problema dels republicans, més que de fusió de grups, ha d'ésser de treballar tots els capdavanters a l'extrem de recórrer tots els pobles de la nació, sense deixar-ne ni un i exposar-los els descalabres de la monarquia amb tota l'amargor, emperò senyalant-los també'ls remeis que'ls republicans posseeixen per a salvar al país el dia que fossin poder. De aquesta faisó, demostrà l'admirable Domingo la seva competència política, entonant al final de la seva peroració, un cant d'optimisme que entrà en el cor dels assembleistes, els quals prorromperen en delirant ovació.

No sabem encare quina serà la veritable eficàcia de l'assemblea de Saragoça; emperò ens encoratja, amarant nos d'optimisme, l'anunci d'una altre assemblea, no menys important, que deu tenir lloc el vinent mes d'abril en la ciutat de Lleida o a Barcelona, com continuació de la tasca empresa per la «Joventut Republicana» d'aquella ciutat, a l'objecte de reorganitzar les forces republicanes de Catalunya, per a anar definitivament a la constitució de l'esquerra catalana. Acte que, a jutjar per les firmes de prestigi que avaloren el manifest que, com a preliminar de l'assemblea, ha fet públic aquella «Joventut» i per les importants adhesions que la mateixa va rebent, promet ésser de capital ressonància i ha de marcar una fita imborrable en els annals del republicanisme català.

Així, doncs, a preparar se, amics i correligionaris; a fer acte de presència a l'assemblea de Lleida, el dia de sa realització.

J. LL.

: : : : CUPÓ-REGAL : : : :

A tot aquell que porti a arreglar un rellotge a la JOIERIA i RELLOTGERIA d'en Amadeu Barbany (Mercedària de can Solà: Plaça Gran, 14) i presenti aquest CUPÓ, se li regalarà una artística AGULLA de corbata, dorada i similitant una moneda d'or

AIGUA FORTS

IV

ELS HEROIS GRANOLLERINS. — En nostre poble també hi han herois. En un poble on ningú's mou i tot-hom calla, sembla mentida, però és la veritat que també nosaltres tenim herois que encare que no siguin aquells éssers creats per la mitologia pagana de l'antiga Grècia, com mig homes i mig déus, també sobrepugen a la naturalesa humana, separant-se de la vulgaritat granollerina.

En nostra vila, — freda i somorta — ja és una gran cosa l'opinar i aquesta cosa esdevé una heroïtat quan el que opina és botiguer i sosté les seves opinions.

Els nostres herois són els botiguers que opinen; els que, desafiant el pacte de la gana, declaren amb fermesa les seves conviccions; els que obliden la botiga i la sagrada llei del botiguer: «quedar bé amb tot-hom» i van a

voltes a contra-corrent i's fan responsables dels seus actes i de les seves paraules.

L'adjectiu botiguer sembla en un poble sinònim d'indiferent, de neutral en totes les qüestions locals i això fa que'l què públicament llença dictoris contra'ls que creu malfactors, que té la força de voluntat i'l valor — sobre humà en un home que s'ha de refiar del públic — de confessar les seves opinions i de treballar per l'ideal que ell creu redemptor, se separi del remat humà com una rebel·lia i una excepció a la llei general de tot home d'ordre.

A Granollers en tenim d'aquests esforços esperits i bé's mereixen una glosa de lloança i admiració.

¡Gloria als botiguers que pensen i enraonen! ¡Gloria als valents humans que, desafiant les ires i la fam, discuteixen i opinen! .. ¡Hossanna a ells, que s'ajuguen el pà per una idea que'ls hi escalfa l'ànima!...

Homes com aquests en tenim pocs; van escassos i són tipus anormals de la geologia botigaire. Per çò mereixen l'admiració nostra.

En un poble on governa un caciquisme empresonador de voluntats, és un fenomen de la naturalesa trobar homes que vulguin ésser lliures i que, en ares de les seves idees, sacrificuin el benestar plàcid i quiet de la vida botiguera.

Per a ells és tota la meua admiració; i si no fós per a no espatllar la roda administrativa del nostre ajuntament, li demanaria una cosa:

La Plaça Gran és molt gran. Té una porxada — temple de Mercuri — que l'omple; però encare queda un gros espai.

Jo proposo al nostre municipi que allí hi aixequi un monument dedicat a aquests desconeguts herois. Un monument que simbolitzi tota la valentia dels nostres Hèrcules, Aquiles i Eneas amb una frase ben laudatoria en el seu pedestal: *¡Gloria als martres de la balança i de la mitja-canal!...*

I en dies de mercat veuríem com l'estatua s'anima i, prenent vida, agafa una mitja-cana i foragita als fenicis que als seus peus s'entretenen regatejant quatre pams de llustrina o tres unces de sucre roig.

XIXU

NOVES

CONFRARES ARRIVATS. — Han visitat per primera vegada nostra Redacció el periòdic quinzenal que veu la llum pública a Sant Celoni i que porta per títol «Vida Nova» i la revista cultural que surt a Canet de Mar «Vida Llevantina».

Moltes prosperitats i amb gust deixem establert el canvi.

....

EN SAMBLANCAT A LA PRESÓ. — Degut a les especials circumstàncies per que travessa la nació, i segurament com efecte de la suspensió de les garanties constitucionals pel govern decretada, ha sigut empresonat el nostre benvolgut company i amic l'Angel Samblancat.

Amb fonda pena donem avui aquesta nova als nostres llegidors, amb tot i tenir la seguretat de que prompte serà llibertat; puix, segons sembla, ha estat la causa un dels foribonds articles periodístics, absolt ja per la darrera llei d'amnistia.

Mentrestant, preguem a tots els companys, admiradors i seguidors fidels de les contun-